

2012-13
S 1151 endeligt svar
Offentligt

JUSTITIS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. februar 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hordum
Sagsnr.: 2013-0033-0366
Dok.: 696107

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1151, som medlem af Folketinget Karsten Lauritzen (V) har stillet til justitsministeren den 19. februar 2013.

Morten Bødskov

/
Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1151 fra medlem af Folketinget Karsten Lauritzen (V):

”Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at politiet måtte løslade to personer, der var anholdt for deres deltagelse i væbnede gaderøverier, fordi de var 14 år, jf. ekstrabladet.dk, 17. februar 2013?”

Svar:

1. Regeringen fremsatte kort tid efter sin tiltrædelse et lovforslag om (bl.a.) forhøjelse af den kriminelle lavalder fra 14 år til 15 år. Baggrunden var, at den kriminelle lavalder pr. 1. juli 2010 – på trods af anbefalingen fra et flertal i Ungdomskommissionen – blev nedsat til 14 år fra 15 år.

Det er regeringens grundlæggende synspunkt, at en person kun bør kunne pålægges strafansvar fra den alder, hvor vedkommende i almindelighed kan antages at have opnået den fornødne modenhed til, at det er forsvarligt at anvende strafferetlige sanktioner. Den nedsættelse af den kriminelle lavalder, som blev gennemført i 2010, skete uden tilstrækkelig saglig fundering, idet der ikke er holdepunkter for at antage, at kriminalitet kan forebygges og bekæmpes effektivt ved at behandle børn som kriminelle voksne.

Regeringen finder altså ikke, at indsatsen over for de helt unge lovovertrædere (under 15 år) bør ”retliggøres” ved at lade domstolene frem for de sociale myndigheder tage hånd om et barns eventuelle problemer.

2. Den omstændighed, at der ikke kan anvendes strafferetlige sanktioner over for de helt unge lovovertrædere, betyder imidlertid ikke, at samfundet står uden reaktionsmuligheder over for de pågældende. Lovgivningen indeholder således en række regler om myndighedernes reaktionsmuligheder over for børn og unge, der har begået kriminalitet. Det drejer sig bl.a. om følgende:

- Når politiet underretter kommunen om, at en person under 18 år ønskes afhørt, skal kommunen snarest vurdere, om der er behov for at iværksætte sociale foranstaltninger for den pågældende og dennes familie. Vurdering skal ses i sammenhæng med § 50 i service-loven, der forpligter kommunalbestyrelsen til at iværksætte en *undersøgelse af et barns eller en ungs forhold*, hvis det må antages, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Undersøgelsen

skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og handleplanen efter § 140 i serviceloven skal i givet fald angive, hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet med indsatsen.

- Når et barn eller en ung under 18 år har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at udarbejde en *foreløbig handleplan* senest 7 dage efter, at kommunen har modtaget dokumentation fra politiet om den begåede kriminalitet, jf. § 57 c, stk. 2, i serviceloven. Formålet med handleplanen er at modvirke yderligere kriminalitet og yde den nødvendige støtte til barnet eller den unge. En endelig handleplan efter § 57 c, stk. 1, i serviceloven skal udarbejdes i samarbejde med barnet eller den unge og dennes familie.
- Kommunalbestyrelsen skal iværksætte *foranstaltninger*, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte jf. § 52 i serviceloven. Det er muligt at tilbyde børn og unge en række foranstaltninger, herunder behandling af barnets eller den unges problemer, udpegning af en fast kontaktperson og formidling af praktiktilbud. Iværksættelse af forebyggende foranstaltninger forudsætter som udgangspunkt samtykke fra forældremyndighedsindehaveren.
- Der er ligeledes mulighed for at træffe afgørelse om *anbringelse uden for hjemmet*, jf. servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7. En sådan afgørelse forudsætter som udgangspunkt samtykke fra forældremyndighedsindehaveren (og særskilt samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år). Dog kan kommunens børn og unge-udvalg træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, herunder som følge af barnets eller den unges kriminelle adfærd, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i serviceloven.
- Kommunalbestyrelsen skal meddele et barn eller en ung i alderen 12-17 år et *ungepålæg*, når barnet eller den unge har adfærdsproblemer eller udviser negativ adfærd af en sådan karakter, at der er risiko for, at barnets eller den unges udvikling er i fare, og når det vurderes, at et frivilligt samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren om støtte ikke er tilstrækkeligt til at afhjælpe barnets eller den unges problemer. Afgørelsen om ungepålæg kan træffes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke.

3. Jeg kan herudover oplyse, at social- og integrationsministeren og jeg for

tiden overvejer nye muligheder for at sætte ind over for unge, der udviser asocial adfærd.